

MINISTER ŚRODOWISKA

BMzk-070-453/34781/12/MK

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wplycie do 4.09.12.
nr 4095 podpis. Borusewicz

Warszawa, 3. 09. 2012 r.

p. B. Ręch
Biuro Marszałka Senatu
7.09.12
7483

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na oświadczenie senatora Stanisława Gorczycy złożone podczas 17. posiedzenia Senatu w dniu 3 sierpnia 2012 r., przekazane przez Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej pismem z dnia 7 sierpnia 2012 r. (znak: BPS/043-17-652/12), w załączeniu przekazuję stosowane wyjaśnienia.

Z poważaniem,

[Signature]
Złoty Minister
PODPRACOWNIK SENATU
GŁÓWNY BIURO KRAJU
Piotr Giergierz Woźniak

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

**Odpowiedź na oświadczenie senatora Stanisława Gorczycy,
złożone na 17. posiedzeniu Senatu w dniu 3 sierpnia 2012 r., znak: BPS/043-17-652/12.**

W odpowiedzi na pismo z dnia 7 sierpnia 2012 r., znak: BPS/043-17-652/12, przekazujące oświadczenie senatora Stanisława Gorczycy przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Zagadnienie dotyczące możliwości ustanawiania zabezpieczenia roszczeń w decyzjach z zakresu gospodarki odpadami ma swoje odzwierciedlenie w przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (tj. Dz.U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243, z późn. zm.). Zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy o odpadach, jeżeli przemawia za tym szczególnie ważny interes społeczny, związany z ochroną środowiska, a w szczególności z zagrożeniem pogorszenia stanu środowiska w znacznych rozmiarach, w decyzjach, o których mowa w art. 17 ust. 1 i 2, art. 26 ust. 1, art. 28 ust. 1, może być ustanowione zabezpieczenie roszczeń z tytułu wystąpienia negatywnych skutków w środowisku. Zgodnie z art. 35 ust. 2 ustawy o odpadach do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń, zwrotu ustanowionego zabezpieczenia oraz orzeczenia o przeznaczeniu zabezpieczenia na usunięcie negatywnych skutków w środowisku stosuje się odpowiednio art. 187 ust. 2-4 oraz art. 198 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tj. Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.). Powyższe oznacza, że w zakresie gospodarki odpadami zabezpieczenie roszczeń z tytułu wystąpienia negatywnych skutków w środowisku może zostać ustanowione w:

- 1) decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi,
- 2) pozwoleniu na wytwarzanie odpadów,
- 3) zezwoleniu na prowadzenie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów,
- 4) zezwoleniu na zbieranie lub transport odpadów.

Zgodnie z art. 63 ust. 6 ustawy o odpadach zagadnienia związane z magazynowaniem odpadami, a więc określenie miejsca i sposobu magazynowania odpadów następuje między innymi w ww. decyzjach. Wymagania dotyczące magazynowania odpadów stanowią integralną część ww. decyzji, gdyż sam proces magazynowania bezpośrednio łączy z prowadzeniem działań w zakresie odzysku, unieszkodliwiania, zbierania lub transportu odpadów. Zatem kwestia możliwości ustanowienia zabezpieczenia roszczeń z tytułu wystąpienia negatywnych skutków w środowisku ma swoje umocowanie prawne. Należy zaznaczyć, iż instytucja zabezpieczenia roszczeń nie odnosi się wyłącznie do samego działania np. odzysku lub unieszkodliwiania, i organ właściwy powinien wydając decyzję na

podstawie posiadanej dokumentacji w sprawie rozpatrywać możliwość wystąpienia ewentualnych negatywnych skutków w środowisku całości prowadzonej działalności w zakresie gospodarowania odpadami w danym miejscu, w tym także kwestię magazynowania odpadów.

W przypadku decyzji dotyczących wytwarzania odpadów, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, zbierania lub transportu odpadów, ustawa o odpadach wprowadziła fakultatywność ustanawiania zabezpieczenia roszczeń. Obligatoryjne ustanawianie zabezpieczenia roszczeń ustawodawca określił dla składowisk odpadów, zgodnie z art. 52 ustawy o odpadach już na etapie wydawania pozwolenia na budowę składowiska odpadów, ponieważ jest to instalacja ochrony środowiska, która przez bardzo długi okres czasu funkcjonuje w środowisku naturalnym i poprzez swoją konstrukcję i funkcję w sytuacji wystąpienia negatywnych skutków dla środowiska nie może po prostu zostać niezwłocznie usunięta bez ponoszenia znaczących kosztów – w przeciwieństwie do innych działalności w zakresie gospodarki odpadami.

Ze względu na fakt, iż kwestia ustanawiania zabezpieczenia roszczeń powinna być rozpatrywana przez organ właściwy ochrony środowiska w sposób indywidualny w zależności od planowanych działań w gospodarce odpadami, podejście takie ma swoją kontynuację także w projektowanej nowej ustawie o odpadach. Projekt ustawy o odpadach jest obecnie procedowany w sejmie w Podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o odpadach (druk 456).

Zgodnie z art. 124 projektu ustawy o odpadach, zabezpieczenie roszczeń z tytułu wystąpienia negatywnych skutków w środowisku oraz szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, w związku z prowadzeniem składowiska odpadów, zostało również (jak dotychczas) określone jako obligatoryjne dla instalacji ochrony środowiska jaką jest składowisko odpadów.

Natomiast dla pozostałych instalacji, zabezpieczenie roszczeń może zostać ustanowione na podstawie art. 187 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, który stanowi, że jeżeli przemawia za tym szczególnie ważny interes społeczny związany z ochroną środowiska, a w szczególności z zagrożeniem pogorszeniem stanu środowiska w znacznych rozmiarach, w pozwoleniu, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1-4, może być ustanowione zabezpieczenie roszczeń z tytułu wystąpienia negatywnych skutków w środowisku oraz szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie. Regulacja ta dotyczy następujących pozwoleń: pozwolenia zintegrowanego, pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do

powietrza, pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi oraz pozwolenia na wytwarzanie odpadów. Ma to swoje uzasadnienie biorąc pod uwagę stopień stosowania tego rozwiązania, wielkość instalacji mogącej oddziaływać na środowisko, a także aspekty ekonomiczne prowadzenia działalności w tym przypadku wpływające na konkurencyjność podmiotów.

Ponadto odnosząc się do kwestii pozyskiwania środków finansowych należy zaznaczyć, że Narodowy Fundusz dofinansowuje przedsięwzięcia w ramach programów priorytetowych zgodnych z „Listą priorytetowych programów Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na 2012”, która jest co roku weryfikowana i zatwierdzana przez Radę Nadzorczą NFOŚiGW. Przedsięwzięcia dotyczące usuwania i unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych wspierane są zgodnie z zasadami programu priorytetowego nr 3.5: Rekultywacja terenów zdegradowanych i likwidacja źródeł szczególnie negatywnego oddziaływania na środowisko.

Program ten dopuszcza realizację przedsięwzięć w formie wykonania zastępczego, gdzie prowadzone działania naprawcze wykonywane są zgodnie z zapisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tj. Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.). Dofinansowanie realizacji przedsięwzięć w formie wykonania zastępczego jest możliwe w formie pożyczki, której oprocentowanie wynosi 0,5% w skali roku. Dodatkowo Beneficjent zostaje zobowiązany do dochodzenia należności od zobowiązanego i przekazania uzyskanych środków na konto NFOŚiGW. Podkreślenia wymaga także fakt, iż warunkiem uzyskania dofinansowania w ramach ww. programu jest uzyskanie rekomendacji Głównego Inspektora Ochrony Środowiska wskazującej potrzebę realizacji przedsięwzięcia ze względu na zagrożenie dla zdrowia i środowiska naturalnego o zasięgu regionalnym lub ponadregionalnym.

Powyższe zasady są konsekwencją zapisów Dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. mówiących, iż w miejscu podmiotu wyrządzającego szkodę mogą działać właściwe władze samodzielnie lub za pośrednictwem strony trzeciej, jednakże koszty przez nie poniesione zostaną zwrócone przez podmiot zobowiązany. Zasada ta została transponowana do prawa polskiego w art. 9 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U. Nr 75, poz. 493, z późn. zm.).

PIOTR GRZEGORZ WOŹNIAK
POZNAŃSKI MARSZAŁK SZTANU
GŁÓWNY WICELICZKOC KRAJU
Piotr Grzegorz Woźniak

